

Мицо К.

Науковий керівник: к.е.н. доц. Гуменюк В.В.

ПРОБЛЕМА ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ

Земельні ресурси – це землі, що використовуються або можуть бути використані для сільського чи лісового господарства, містобудівництва та ін.

Необхідність ефективного використання земельних ресурсів зумовлюється тим, що вони забезпечують життєдіяльність населення держав, створюють сировину для переробної промисловості, становлять основу для продовольчої безпеки країни.

У сучасному світі існує проблема раціонального використання землі. Всі країни зацікавлені в ефективній експлуатації земельних ділянок. Адже земля є джерелом природних ресурсів, територія для будівництва виробничих будівель, кількісно обмеженим та невідтворюваним фактором.

Під ефективністю використання земель у сільському господарстві необхідно розуміти економічний результат від використання сільськогосподарських земель. Треба запобігати масовому порушенню вимог раціонального та ефективного використання угідь, скороченню або припиненню робіт з комплексної агрохімічної меліорації земель, заходів щодо запобігання ерозії ґрунтів, інші роботи, спрямовані на підвищення родючості ґрунтів. Зменшувати кількість земель, які не є задіяні у виробництві. Власники, які не зацікавлені у використанні землі повинні здавати їх в оренду або продавати особам, які спроможні використати їх більш раціонально.

Особливість земель промисловості полягає в тому, що вони використовуються або призначені для забезпечення діяльності промислових підприємств і експлуатації об'єктів промисловості. Землі, які є не придатні для ведення сільського господарства повинні використовуватися як землі підприємств, транспорту тощо. Забудова площ залягання корисних копалин загальнодержавного значення, а також будівництво на ділянках їх залягання споруд, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин проводиться не може.

На нашу думку, головною метою земельної політики має бути стабільність та ефективність функціонування системи.

А. Нагорняк

Науковий керівник: к.е.н., доц. Комаринець С.О.

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА: ПОТОЧНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

У ХХІ столітті інформаційні технології керують людством, відбувається повне оцифрування всіх сфер життя суспільства.

Концепцію розвитку цифрової економіки в Україні було затверджено 17 січня 2018 року Кабінетом Міністрів. Було створено низку інституцій для розвитку цифрової економіки держави. Ця концепція є складовою дієвої розбудови цифрової економіки Європи.

В Україні успішно функціонують цифрові економічні проекти, такі як електронна система закупівель “ProZorro”, портал державних послуг iGov.

Держава володіє суттєвим інформаційним потенціалом. Високо розвинений ринок цифрових продуктів і послуг (здебільшого у сфері експорту, а саме ІТ-аутсорсинг).

Україна робить перші кроки у напрямку оцифрування і наразі суттєво відстає від провідних економік світу, тому існує ряд необхідних першочергових заходів щодо подолання «цифрового розриву»:

- забезпечення доступу громадян до ширококутного інтернету;
- створення нових можливостей для розвитку інновацій;
- розвиток ІТ-аутсорсингу;
- розробка державних програм підтримки та просування українських стартапів та цифрових продуктів.

Вагомими причинами для форсованого розвитку цифрової економіки України є не лише стрімкий економічний розвиток держави та наближення до провідних економік, а й численні позитивні ефекти після її впровадження. Перевагами переходу на цифрову економіку є:

- нові робочі місця (цифрові проекти потребують великої кількості фахівців);
- швидкість та ефективність прийняття рішень;
- підвищення загального рівня кваліфікації кадрів;
- підвищення рівня мотивації працівників (висока зацікавленість у виконанні прямих обов'язків (за рахунок мінімізації рутини));
- скорочена кількість помилок, неточностей;
- максимальна оптимізація роботи (в т.ч. за рахунок розвинутого аутсорсингу);
- мінімізація витрат на HR (концентрація на якості, пришвидшення та здешевлення пошуку кадрів);
- низка переваг електронного документообігу.